

VIAC || Vienna International
Arbitral Centre

**АРБИТРАЖНИЙ
РЕГЛАМЕНТ**
ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА

ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА ТА РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

Інформація про видання:

Видавник: Федеральна палата економіки Австрії
Wiedner Hauptstraße 63, A-1045, Відень, Австрія

Переклад: Юлія Черних, С.Агб., Київ, Україна

Німецька та англійська версії Віденського регламенту з медіації є єдиними офіційними текстами, прийнятими розширеним складом Президіуму Австрійської федеральної економічної палати. Українська версія є неофіційним перекладом англійської версії.

АРБІТРАЖНИЙ РЕГЛАМЕНТ

ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА | Чинні з 1 липня 2013 року

РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ (ДОДАТОК 5)

ВІДЕНСЬКИЙ РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ || Чинний з 1 січня 2016 року

ЗМІСТ

ВІДЕНСЬКІ ПРАВИЛА ТА ВІДЕНСЬКИЙ РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1	ВІДЕНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ АРБІТРАЖНИЙ ЦЕНТР	6
Стаття 2	ПРЕЗИДІУМ	6
Стаття 3	МІЖНАРОДНА КОНСУЛЬТАТИВНА РАДА	7
Стаття 4	ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ТА СЕКРЕТАРІАТ	7
Стаття 5	МОВИ ЛИСТУВАННЯ	7
Стаття 6	ВИЗНАЧЕННЯ	8

ПОРУШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 7	ПОЗОВНА ЗАЯВА	9
Стаття 8	ВІДЗИВ НА ПОЗОВНУ ЗАЯВУ	10
Стаття 9	ЗУСТРІЧНИЙ ПОЗОВ	10
Стаття 10	РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР	10
Стаття 11	ПЕРЕДАЧА СПРАВИ	11
Стаття 12	СТРОКИ ТА ДОСТАВКА ПИСЬМОВИХ ПОВІДОМЛЕНЬ	11
Стаття 13	ПРЕДСТАВНИКИ	12

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ ТА ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

Стаття 14	ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ	12
Стаття 15	ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ	13

АРБІТРАЖНИЙ СУД

Стаття 16	АРБІТРИ	13
Стаття 17	ФОРМУВАННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ	14
Стаття 18	ФОРМУВАННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ В БАГАТОСТОРОННІХ ПРОВАДЖЕННЯХ	15
Стаття 19	ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ	15
Стаття 20	ВІДВІД АРБІТРІВ	15
Стаття 21	ДОСТРОКОВЕ ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА	16
Стаття 22	НАСЛІДКИ ДОСТРОКОВОГО ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА	17

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

Стаття 23	ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ	17
-----------	------------------------	----

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 24	КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ	18
-----------	-------------------------------------	----

АРБІТРАЖНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 25	МІСЦЕ АРБІТРАЖУ	18
Стаття 26	МОВА АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	18
Стаття 27	ПРАВО, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ, АМІАВЛЕ COMPOSITEUR	19
Стаття 28	ПРОЦЕДУРА АРБІТРАЖНОГО РОЗГЛЯДУ	19
Стаття 29	ВСТАНОВЛЕННЯ ОБСТАВИН СПРАВИ	19
Стаття 30	УСНЕ СЛУХАННЯ	20
Стаття 31	ОБОВ'ЯЗОК ЗАПЕРЕЧИТИ	20
Стаття 32	ЗАВЕРШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВИ	20
Стаття 33	ПОПЕРЕДНІ ТА ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ЗАХОДИ	20
Стаття 34	ФОРМИ ПРИПИНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	21
Стаття 35	РІШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ	22
Стаття 36	АРБІТРАЖНЕ РІШЕННЯ	22
Стаття 37	РІШЕННЯ ЩОДО ВИТРАТ	23
Стаття 38	МИРОВА УГОДА	23
Стаття 39	ВИПРАВЛЕННЯ, РОЗ'ЯСНЕННЯ ТА ДОПОВНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ	23
Стаття 40	ПОВЕРНЕННЯ СПРАВИ ДО АРБІТРАЖНОГО СУДУ НА ПОВТОРНИЙ РОЗГЛЯД	24
Стаття 41	ОПУБЛІКУВАННЯ РІШЕНЬ	24

ВИТРАТИ

Стаття 42	АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ	24
Стаття 43	АВАНС НА ПОКРИТТЯ ДОДАТКОВИХ ПРОЦЕДУАЛЬНИХ ВИТРАТ	25
Стаття 44	СТРУКТУРА І РОЗРАХУНОК АРБІТРАЖНИХ ВИТРАТ	25

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 45	ПРИСКОРЕНИЙ РОЗГЛЯД	27
Стаття 46	ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	28
Стаття 47	ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	28

ДОДАТОК 1 ТИПОВЕ АРБИТРАЖНЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ	31
ДОДАТОК 2 ВНУТРІШНІЙ РЕГЛАМЕНТ ПРЕЗИДІУМА	32
ДОДАТОК 3 ТАБЛИЦЯ СТАВОК АРБИТРАЖНИХ ЗБОРІВ	33
ДОДАТОК 4 ВІАС ЯК ОРГАН, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБИТРІВ	34
ДОДАТОК 5 РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ	35
Стаття 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	35
Стаття 2 ВИЗНАЧЕННЯ	35
Стаття 3 ПОЧАТОК ПРОЦЕДУРИ	35
Стаття 4 РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР	36
Стаття 5 МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ ЗУСТРІЧЕЙ ТА ЗАСІДАнь	36
Стаття 6 МОВА ПРОЦЕДУРИ	36
Стаття 7 ПРИЗНАЧЕННЯ МЕДІАТОРА	37
Стаття 8 АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ ТА ВИТРАТИ	37
Стаття 9 ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ	38
Стаття 10 ПАРАЛЕЛЬНА ПРОЦЕДУРА	39
Стаття 11 ПРИПИНЕННЯ ПРОЦЕДУРИ	39
Стаття 12 КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ, ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ ТА ДОДАТКОВЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО СТОРІН	40
Стаття 13 ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	40
Стаття 14 ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	41

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

ВІДЕНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ АРБІТРАЖНИЙ ЦЕНТР

Стаття 1

(1) Міжнародний арбітражний центр при Федеральній палаті економіки Австрії у м. Відні (Віденський міжнародний арбітражний центр, далі «VIAC» або «Арбітражний центр») адмініструє арбітражний розгляд у справах, які за угодою сторін повинні проводитися відповідно до арбітражного регламенту VIAC (далі – «Віденські правила»), якщо принаймні одна зі сторін на момент укладання угоди мала своє місцезнаходження або звичайне місце перебування поза межами Австрії.

Для вирішення спорів міжнародного характеру підсудність арбітражному суду, створеному відповідно до Віденських правил, може також бути погоджена сторонами, що мають своє місцезнаходження або звичайне місце перебування на території Австрії.

(2) Якщо сторони дійшли згоди щодо юрисдикції арбітражного суду, створеному відповідно до Віденських правил, має застосовуватися та редакція Віденських правил, що діє на момент початку арбітражного розгляду.

(3) Якщо сторони, що мають місцезнаходження або місце звичайного перебування в Австрії, на момент укладення арбітражної угоди домовилися, що спори між ними підлягатимуть остаточному вирішенню арбітражним судом, створеним відповідно до Віденських правил, і якщо спір не має міжнародного характеру, то постійно діючий арбітражний суд при Палаті економіки Відня або, у разі якщо сторони не погодили інше місце проведення арбітражного розгляду в Австрії, постійно діючий арбітражний суд при регіональній палаті економіки, до територіальної підсудності якої належить погоджене місце арбітражу, є компетентним органом для адміністрування арбітражу. Останні повинні здійснювати арбітражний розгляд відповідно до своїх арбітражних регламентів.

ПРЕЗИДІУМ

Стаття 2

(1) Склад Президіуму VIAC має складатися з не менше, ніж п'яти членів. Президіум призначається на п'ятирічний строк розширеним Президіумом Федеральної палати економіки Австрії за пропозицією Президента VIAC. Члени Президіуму можуть бути призначені на повторний термін. Якщо до закінчення терміну перебування на посаді не буде призначено нових членів, то члени Президіуму продовжують займати свої посади до призначення нових членів. Президіумом Федеральної палати економіки Австрії за пропозицією Президента VIAC можуть бути призначені додаткові члени Президіуму на строк роботи діючого Президіуму.

(2) Члени Президіуму обирають зі свого складу Президента та двох Віце-президентів. У разі неможливості виконання Президентом своїх функцій, їх виконує один з Віце-президентів відповідно до внутрішнього регламенту Президіуму (Додаток 2).

(3) Члени Президіуму, які залучені або були залучені у будь-якому статусі до арбітражного провадження, що адмініструється VIAC, не можуть бути присутніми або брати участь у будь-якій формі в обговореннях або в процесі ухвалення рішень, що стосуються цього розгляду справи. Це не повинно порушувати кворум Президіуму.

(4) Члени Президіуму повинні виконувати свої обов'язки найкращим чином, під час виконання своїх обов'язків є незалежними та не зв'язаними жодними вказівками. Члени Президіуму зобов'язані зберігати конфіденційність будь-якої інформації, яка стала їм відомою у зв'язку з виконанням своїх обов'язків.

(5) Президіум має право ухвалювати та вносити зміни до внутрішнього регламенту Президіуму (Додаток 2).

МІЖНАРОДНА КОНСУЛЬТАТИВНА РАДА

Стаття 3

Міжнародна консультативна рада складається з міжнародних експертів у сфері арбітражу, які можуть бути запрошені Президіумом на час виконання ним своїх обов'язків. Міжнародна консультативна рада допомагає Президіуму, виконуючи консультативні функції.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ТА СЕКРЕТАРІАТ

Стаття 4

(1) Генеральний секретар VIAC та заступник Генерального секретаря призначаються на п'ятирічний строк розширеним Президіумом Федеральної палати економіки Австрії за рекомендацією Президіуму VIAC. Генеральний секретар та заступник Генерального секретаря можуть бути призначені на повторний термін. Якщо до закінчення терміну виконання обов'язків нові особи не призначені, то Генеральний секретар та його заступник продовжують займати свої посади до призначення нових осіб.

(2) Секретаріат виконує адміністративні функції VIAC під керівництвом Генерального секретаря та його заступника, окрім функцій, що належать до компетенції Президіуму. Заступник Генерального секретаря, якщо такий призначений, може ухвалювати рішення, що належать до компетенції Генерального секретаря, якщо останній не може виконувати свої обов'язки, або за дорученням Генерального секретаря.

(3) Співробітникам Секретаріату не дозволяється бути присутніми або брати участь у розгляді та ухваленні рішень в арбітражних провадженнях, які адмініструються VIAC, в яких вони беруть чи брали участь у будь-якій якості.

(4) Генеральний секретар та його заступник повинні виконувати свої обов'язки найкращим чином, та не повинні бути зв'язані жодними вказівками. Вони зобов'язані зберігати конфіденційність будь-якої інформації, яка стала їм відомою при виконанні своїх обов'язків.

(5) Якщо Генеральний секретар і його заступник не можуть виконувати свої обов'язки, Президія має призначити серед своїх членів особу, яка буде виконувати такі обов'язки. Протягом періоду виконання обов'язків Генерального секретаря членство призначеної особи в Президіумі призупиняється.

МОВИ ЛИСТУВАННЯ

Стаття 5

Письмова кореспонденція сторін з Президіумом та Секретаріатом має здійснюватися німецькою або англійською мовами.

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 6

(1) У Віденських правилах

1.1 Під поняттям «сторона» або «сторони» необхідно розуміти одного або декількох позивачів, відповідачів та одну або декількох третіх осіб, залучених до арбітражного розгляду у позовній заяві;

1.2 Під поняттям «позивач» необхідно розуміти одного або декількох позивачів;

1.3 Під поняттям «відповідач» необхідно розуміти одного або декількох відповідачів;

1.4 Під поняттям «третя особа» необхідно розуміти одну або декілька третіх осіб, котрі не є позивачем або відповідачем в розпочатому арбітражному провадженні і котрих було залучено до участі в арбітражному провадженні;

1.5 Під поняттям «арбітражний суд» необхідно розуміти одноособового арбітра або арбітражну колегію у складі трьох арбітрів;

1.6 Під поняттям «арбітр» необхідно розуміти одного або декількох арбітрів;

1.7 Під поняттям «співарбітр» необхідно розуміти арбітра в арбітражній колегії, що не є головою складу;

1.8 Під поняттям «арбітражне рішення» необхідно розуміти остаточне, часткове або проміжне арбітражне рішення.

1.9 Під поняттям «Генеральний секретар» необхідно розуміти також заступника Генерального секретаря, що ухвалює рішення у випадку неможливості виконання Генеральним секретарем своїх обов'язків або за дорученням Генерального секретаря;

(2) Якщо використані в даних Правилах визначення стосуються фізичних осіб, то вони застосовуються до таких осіб незалежно від їхньої статі.

ПОРУШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

ПОЗОВНА ЗАЯВА

Стаття 7

- (1) Арбітражний розгляд вважається розпочатим у день отримання Секретаріатом позовної заяви. З цього моменту арбітражне провадження вважається відкритим.
- (2) По одному примірнику позовної заяви із додатками має бути надіслано кожній стороні арбітражного провадження, кожному арбітру та Секретаріату.
- (3) Позовна заява має містити таку інформацію:
 - 3.1 повне найменування сторін, їхні адреси та контактні дані;
 - 3.2 викладення фактичних обставин справи та позовних вимог;
 - 3.3 ціна кожної позовної вимоги на момент подачі позовної заяви, у разі якщо позовні вимоги не спрямовані виключно на стягнення певної грошової суми;
 - 3.4 інформація про кількість арбітрів відповідно до статті 17 Віденських правил;
 - 3.5 якщо арбітражна колегія у складі трьох арбітрів була погоджена сторонами або було заявлено про ухвалення рішення трьома арбітрами — номінування арбітра або клопотання про призначення арбітра Президією;
 - 3.6 інформація про арбітражну угоду та її зміст.
- (4) Якщо позовна заява не відповідає вимогам пункту 3 даної статті або не надані усі необхідні примірники або додатки, Генеральний секретар може запропонувати позивачу усунути недоліки або доукомплектувати додатки до позовної заяви. Якщо позивач протягом визначеного Генеральним секретарем строку не усуне недоліки або не доукомплектує додатки до позовної заяви, Генеральний секретар може прийняти рішення про припинення арбітражного провадження (стаття 34 пункт 4). Дане рішення не позбавляє позивача права подати позовну заяву з аналогічними вимогами пізніше в іншому арбітражному провадженні.
- (5) Генеральний секретар направляє позовну заяву відповідачу, якщо постанова про усунення недоліків відповідно до пункту 4 даної статті не виносилася, або якщо позивач виконав вимоги даної постанови.
- (6) Президіум може відмовити у відкритті провадження, якщо арбітражна угода суттєво суперечить і є несумісною з Віденськими правилами.

ВІДЗИВ НА ПОЗОВНУ ЗАЯВУ

Стаття 8

(1) Разом з надсиланням позовної заяви Генеральний секретар пропонує відповідачу направити до Секретаріату протягом 30 днів відзив на позовну заяву в необхідній кількості примірників для кожної сторони, кожного арбітра та Секретаріату.

(2) У відзиві на позовну заяву відповідач повинен зазначити таку інформацію:

2.1 повне найменування, адреса та контактні дані відповідача;

2.2 відзив на позовні вимоги та коментарі щодо фактичних обставин справи, на яких ґрунтується позовна заява, а також вимоги відповідача;

2.3 інформація про кількість арбітрів відповідно до статті 17;

2.4 якщо арбітражна колегія у складі трьох арбітрів була погоджена сторонами або було заявлено про ухвалення рішення трьома арбітрами — номінування арбітра або клопотання про призначення арбітра Президією.

ЗУСТРІЧНИЙ ПОЗОВ

Стаття 9

(1) Позовні вимоги відповідача до позивача можуть бути направлені в межах того ж провадження у вигляді зустрічного позову.

(2) Зустрічний позов подається до Секретаріату та передається до арбітражного суду після сплати авансу. За аналогією стаття 7 також застосовується і до зустрічного позову.

(3) Арбітражний суд може повернути зустрічний позов до Секретаріату для розгляду в окремому провадженні у разі, якщо:

3.1 3.1 сторони не є ідентичними, або

3.2 3.2 зустрічний позов, що був направлений після подачі відзиву на позов, спричинить значне затягування основного арбітражного розгляду.

(4) Арбітражний суд має надати позивачу можливість направити письмовий відзив на прийнятий зустрічний позов. За аналогією стаття 8 також застосовується до відзиву на зустрічний позов.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР

Стаття 10

(1) Позивач зобов'язаний при подачі позовної заяви (зустрічного позову) сплатити реєстраційний збір в повному обсязі у розмірі, вказаному в Додатку 3. Аналогічно, у випадку залучення третіх осіб (стаття 14), сторона, що залучає, має сплатити реєстраційний збір.

(2) У разі якщо в арбітражному провадженні беруть участь більше, ніж дві сторони, реєстраційний збір збільшується на 10% за кожну додаткову сторону, з урахуванням максимально можливого збільшення до 50%.

(3) Реєстраційний збір не підлягає відшкодуванню. Реєстраційний збір не повинен вираховуватися з суми авансу сторони, що здійснює сплату збору.

(4) Позовна заява або заява про залучення третьої особи направляється іншим сторонам арбітражного провадження лише після остаточної сплати реєстраційного збору. Строк для оплати реєстраційного збору може бути подовжений на розумний період часу рішенням Генерального секретаря. У разі якщо реєстраційний збір не було оплачено протягом визначеного строку, Генеральний секретар уповноважений заявити про припинення арбітражного розгляду (стаття 34 пункт 4). Дане рішення не позбавляє позивача права подати позовну заяву з аналогічними вимогами пізніше в іншому арбітражному провадженні.

ПЕРЕДАЧА СПРАВИ

Стаття 11

Генеральний секретар передає справу до арбітражного суду за умови, що:

- (1) Секретаріат отримав позовну заяву (зустрічний позов) з дотриманням вимог, визначених у статті 7; та
- (2) всі арбітри зі складу арбітражного суду були призначені; та
- (3) аванс був повністю сплачений відповідно до статті 42.

СТРОКИ ТА ДОСТАВКА ПИСЬМОВИХ ПОВІДОМЛЕНЬ

Стаття 12

(1) Письмові повідомлення сторін вважаються поданими в межах строків подачі, якщо документи направлені сторонами в останній день строку відповідно до пункту 2 цієї статті. За наявності поважних причин строки можуть бути подовжені.

(2) Повідомлення мають бути направлені за останньою адресою, письмово зазначеною як адреса для повідомлень адресата, для якого призначені письмові документи. Повідомлення буде вважатися здійсненим належним чином, якщо буде доставлено рекомендованою поштою або листом з повідомленням про вручення, кур'єрською службою, факсимільною передачею, електронною поштою або будь-яким іншим видом телекомунікації, що забезпечує підтвердження передачі повідомлення.

(3) Доставка вважається здійсненою в день,

3.1 коли письмове повідомлення було фактично отримане адресатом, або

3.2 в день, коли адресат мав би отримати повідомлення, якщо воно було відправлене належним чином відповідно до пункту 2 цієї статті.

(4) У випадку, якщо сторона призначила представника, повідомлення за останньою письмово зазначеною адресою представника буде вважатися належним повідомленням сторони, яку останній представляє.

(5) Всі письмові заяви та додатки мають бути направлені у такій кількості екземплярів, щоб кожен арбітр, кожна сторона та Секретаріат отримали по одному екземпляру. Після передачі справи арбітражному суду всі документи та додатки передаються кожній стороні, кожному арбітру та Секретаріату у спосіб, передбачений пунктом 2 цієї статті або у спосіб, визначений арбітражним судом. Секретаріат отримує копії всіх письмових відправлень та повідомлень, направлених сторонам арбітражним судом.

(6) Строки починають перебіг на наступний день після дня відправлення відповідних письмових документів, щодо яких розраховуються строки. Якщо такий день є святковим днем або неробочим днем у місці здійснення повідомлення, строки починають перебіг на наступний робочий день. Святкові або неробочі дні, що випадають впродовж строку, не переривають перебіг такого строку, як і не продовжують його. Якщо останній день строку є святковим днем або неробочим днем у місці здійснення повідомлення, строк закінчується на наступний робочий день.

(7) Якщо позовна заява, направлена декільком відповідачам, не може бути доставлена всім відповідачам, за заявою позивача арбітражне провадження повинно бути продовжено щодо тих відповідачів, яким позовна заява була доставлена. Позовна заява щодо відповідачів, котрим не вдалося доставити позовну заяву, повинна розглядатися в іншому провадженні.

ПРЕДСТАВНИКИ

Стаття 13

В арбітражному провадженні сторони можуть мати представників або користуватися порадами інших осіб за вільним вибором. Генеральний секретар або арбітражний суд можуть в будь-який час запросити у сторін доказ, що підтверджує повноваження представника на представництво інтересів сторони.

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ ТА ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

ЗАЛУЧЕННЯ ТРЕТІХ ОСІБ

Стаття 14

(1) Рішення про залучення третьої особи до арбітражного провадження та про характер участі такої особи у провадженні ухвалюється арбітражним судом за клопотанням однієї зі сторін або за клопотанням третьої особи після заслуховування всіх сторін та третьої особи, яка залучається, а також після врахування всіх обставин, що мають значення.

(2) Заява про залучення третьої особи повинна містити наступну інформацію:

2.1 повне найменування третьої особи, адресу та контактні дані;

2.2 підстави, на яких ґрунтується заява про залучення; та

2.3 вид участі третьої особи.

(3) Якщо заява про залучення третьої особи подається разом з позовною заявою, то

3.1 заява має бути подана до Секретаріату. Положення статті 7 та наступних статей застосовуються відповідно за аналогією. Генеральний секретар направляє позовну заяву третій особі, що залучається до арбітражного провадження, а також іншим сторонам для викладення їхньої позиції. Якщо заява про залучення до арбітражного провадження подана третьою особою, Генеральний секретар направляє заяву сторонам розпочатого провадження для викладення їхньої позиції.

3.2 якщо в провадженні не було призначено жодного арбітра, третя особа може брати участь у формуванні арбітражного суду відповідно до статті 18.

3.3 арбітражний суд може повернути позовну заяву разом із заявою про залучення третьої особи до Секретаріату з метою її оформлення для розгляду в окремому провадженні. В такому випадку Президіум може скасувати погоджені кандидатури або призначених арбітрів та винести постанову про призначення нового складу арбітражного суду або арбітражних судів відповідно до статті 17 та наступних статей.

ОБ'ЄДНАННЯ ПРОВАДЖЕНЬ

Стаття 15

(1) На вимогу сторін два або більше провадження можуть бути об'єднані у разі, якщо:

1.1 сторони домовилися про об'єднання; або

1.2 один і той самий арбітр (арбітри) був/були номінований/і чи призначений/і;

а також співпадає місце арбітражу в арбітражних угодах, на яких ґрунтуються позовні вимоги.

(2) Президіум ухвалює рішення щодо заяв про об'єднання проваджень після заслуховування сторін та уже призначених арбітрів. Під час прийняття рішення Президіум має взяти до уваги всі обставини у справі, що мають значення, включаючи сумісність арбітражних угод та стадій кожного з проваджень.

АРБІТРАЖНИЙ СУД

АРБІТРИ

Стаття 16

(1) Кожна сторона має право номінувати одну кандидатуру арбітра на власний розсуд. Арбітром може бути будь-яка особа, що наділена повною дієздатністю, якщо сторони не домовилися про наявність додаткових вимог щодо кваліфікації арбітра. Арбітри знаходяться в договірних відносинах зі сторонами і надають сторонам свої послуги.

(2) Арбітри зобов'язані при виконанні своїх обов'язків діяти незалежно, неупереджено, виконувати свої обов'язки найкращим чином, а також не діяти за будь-якими вказівками. Арбітри зобов'язані зберігати конфіденційність щодо інформації, яка стала їм відомою під час виконання своїх обов'язків.

(3) Особа, що має намір погодитися на призначення у якості арбітра, має до її призначення підписати та надіслати Генеральному секретарю заяву про (i) її неупередженість та незалежність, (ii) готовність та наявність достатнього часу для участі в арбітражному провадженні, (iii) згоду на прийняття функцій арбітра, та (iv) дотримання Віденських правил.

(4) Арбітр зобов'язаний повідомити у письмовому вигляді про будь-які обставини, що можуть викликати сумніви стосовно неупередженості, незалежності, готовності арбітра брати участь в арбітражному провадженні, або суперечать угоді сторін. Обов'язок арбітра щодо негайного повідомлення про такі обставини покладається на нього протягом всього часу здійснення арбітражного провадження.

(5) Члени Президіуму можуть бути номіновані в якості арбітрів сторонами або співарбітрами, але не можуть бути призначені арбітрами за рішенням самого Президіуму.

ФОРМУВАННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 17

(1) Сторони мають право самостійно домовитися про розгляд їхнього спору одноособовим арбітром або колегією арбітрів, що складається з трьох арбітрів. Сторони також можуть самостійно дійти згоди щодо методу призначення арбітрів. У разі відсутності згоди застосовуються правила, закріплені в пунктах 2-6 цієї статті.

(2) У разі відсутності домовленості сторін щодо кількості арбітрів, Президіум визначає, чи повинен спір вирішуватися одноособовим арбітром, або ж колегією арбітрів, що складається з трьох арбітрів. При цьому Президіум має взяти до уваги складність справи, ціну позову та інтерес сторін в швидкому та пов'язаному з найменшими витратами рішенні.

(3) У разі якщо спір вирішується одноособовим арбітром, сторони після отримання пропозиції від Генерального секретаря протягом 30 днів зобов'язані спільно запропонувати кандидатуру одноособового арбітра, а також повідомити його ім'я та прізвище, адресу та контактні дані. Якщо дане номінування не надійде впродовж зазначеного строку, одноособовий арбітр призначається Президіумом.

(4) У разі якщо спір вирішується колегією арбітрів, сторони, яка ще не запропонувала кандидатуру арбітра, пропонується номінувати кандидатуру арбітра та повідомити ім'я та прізвище, адресу та контактні дані арбітра впродовж 30 днів після отримання запиту Генерального секретаря. Якщо сторона протягом зазначеного строку не запропонує кандидатуру арбітра, то така кандидатура призначається Президіумом.

(5) Якщо спір вирішується колегією арбітрів, співарбітри повинні спільно призначити голову складу та вказати його ім'я, адресу та контактну інформацію протягом 30 днів після отримання пропозиції від Генерального секретаря. У разі, якщо таке призначення не буде здійснено протягом зазначеного строку, голова складу призначається Президіумом.

(6) Сторони зв'язані своїм номінуванням арбітра з моменту підтвердження його кандидатури Генеральним секретарем або Президіумом (стаття 19).

ФОРМУВАННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ В БАГАТОСТОРОННІХ ПРОВАДЖЕННЯХ

Стаття 18

- (1) Формування арбітражного суду в багатосторонніх провадженнях здійснюється відповідно до статті 17 з урахуванням таких складових:
- (2) Якщо спір розглядається колегією арбітрів, сторона позивача або сторона відповідача повинні спільно запропонувати кандидатуру арбітра Генеральному секретарю.
- (3) Участь однієї зі сторін в спільному висунанні кандидатури арбітра не становить згоди на багатосторонній розгляд.
- (4) Якщо спільно погоджена кандидатура арбітра не була висунута протягом визначеного строку відповідно до пункту 2 цієї статті, Президіум призначає арбітра замість сторони/сторін, що не запропонувала/ли кандидатуру арбітра. У виняткових випадках після того, як сторонам була надана можливість надати свої коментарі, Президіум може відкликати існуючі призначення арбітрів та призначити нових співарбітрів або всіх арбітрів.

ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ

Стаття 19

- (1) Після висунення кандидатури арбітра Генеральний Секретар отримує заяви арбітрів відповідно до пункту 3 статті 16. Генеральний секретар пересилає сторонам копії зазначених заяв. Генеральний секретар підтверджує призначення арбітра у разі, якщо не виникає заперечень щодо його неупередженості та незалежності, а також щодо його здатності виконувати функції арбітра. Генеральний секретар інформує Президіум про підтвердження призначення арбітрів під час наступних зборів Президіуму.
- (2) У разі необхідності за запитом Генерального секретаря Президіум ухвалює рішення щодо погодження призначення арбітрів.
- (3) Після зазначеного підтвердження висунута кандидатура арбітра вважається призначеною.
- (4) У разі якщо Генеральний секретар або Президіум відмовляють у підтвердженні висунутого арбітра, Генеральний секретар направляє стороні/сторонам, що мають право висунути кандидатуру арбітра, або співарбітрам, пропозицію висунути протягом 30 днів кандидатуру іншого арбітра або голови складу. Статті 16 та 18 застосовуються за аналогією. Якщо Генеральний секретар або Президіум відмовляють у підтвердженні нової кандидатури арбітра, право сторін на призначення арбітра скасовується і відповідне призначення здійснюється Президіумом.

ВІДВІД АРБІТРІВ

Стаття 20

- (1) Арбітру може бути заявлений відвід лише за наявності обставин, що дають підстави для сумнівів щодо його неупередженості та незалежності, або якщо він не відповідає обумовленим сторонами кваліфікаційним вимогам. Сторона може заявити відвід арбітру, кандидатуру якого вона висунула або у висунанні кандидатури якого вона брала участь, лише з підстав, що стали їй відомі після висунання кандидатури арбітра або участі у висунанні зазначеної кандидатури.

(2) Заява сторони про відвід арбітра подається до Секретаріату протягом 15 днів з моменту, коли сторона дізналася про підстави для відводу. В заяві про відвід має зазначитися підстава для відводу, включаючи надання матеріалів, що підтверджують підстави для відводу.

(3) Якщо арбітр, якому заявлений відвід, не відмовиться від посади, питання про відвід вирішується Президіумом. Генеральний секретар до прийняття рішення Президіумом запрошує арбітра, якому заявили відвід, а також іншу/их сторону/сторін надати коментарі. Президіум також може просити інших осіб викласти свою позицію. Всі коментарі мають бути направлені сторонам та арбітрам.

(4) Під час розгляду заяви про відвід арбітражний суд, включаючи арбітра, якому заявлений відвід, продовжує здійснювати арбітражне провадження. Арбітражний суд не може винести арбітражне рішення допоки Президіум не ухвалив рішення щодо відводу арбітра.

ДОСТРОКОВЕ ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА

Стаття 21

(1) Повноваження арбітра припиняються достроково у таких випадках:

1.1 за згодою сторін; або

1.2 у разі самовідводу арбітра; або

1.3 у разі смерті арбітра; або

1.4 внаслідок задоволення клопотання про відвід арбітра; або

1.5 внаслідок винесення рішення Президіуму про позбавлення арбітра його повноважень.

(2) Будь-яка сторона може подати заяву про припинення повноважень арбітра у разі, якщо він не може виконувати свої повноваження впродовж більшого, ніж тимчасовий, строку, або з інших причин не виконує свої функції, під чим також розуміється неприпустиме затягування арбітражного провадження. Сторона має подати відповідну заяву до Секретаріату. Якщо Президіуму видається очевидним той факт, що неможливість виконання арбітром своїх функцій не є лише тимчасовою або арбітр не виконує свої обов'язки, Президіум може позбавити арбітра його повноважень без клопотання однієї зі сторін. Президіум ухвалює рішення щодо припинення повноважень арбітра лише після того, як сторонам та зазначеному арбітру була надана можливість надати коментарі.

НАСЛІДКИ ДОСТРОКОВОГО ПРИПИНЕННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ АРБІТРА

Стаття 22

(1) У разі дострокового припинення повноважень арбітра (стаття 21), на його місце призначається новий. Призначення нового арбітра здійснюється відповідно до погодженого сторонами порядку призначення арбітрів. Якщо порядок призначення арбітрів не був погоджений сторонами, то Генеральний секретар звертається до

1.1 сторін, якщо мова йде про одноособового арбітра; або

1.2 до арбітрів, що залишилися, якщо мова йде про голову складу арбітрів; або

1.3 сторони, яка запропонувала кандидатуру арбітра або від імені котрої арбітр був призначений, якщо мова йде про арбітра, висунутого або призначеного від імені однієї зі сторін; з проханням висунути протягом 30 днів - у випадках, передбачених п.п. 1.1 та 1.2 цієї статті, за спільною згодою - кандидатуру нового арбітра та повідомити його ім'я, прізвище, адресу та контактні дані. Статті 16 та 18 застосовуються за аналогією. У разі, якщо висунення нової кандидатури не здійснено протягом зазначеного строку, нового арбітра призначає Президіум. Якщо стосовно нового арбітра задоволено відвід (стаття 21 пункт 1.4), то право на висування кандидатури нового арбітра припиняється і новий арбітр призначається Президіумом.

(2) Якщо повноваження арбітра відповідно до статті 21 припиняються достроково, новий арбітражний суд після отримання коментарів від сторін вирішує, чи потрібно і в якому обсязі повторювати попередні стадії арбітражного провадження.

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

ВІДВІД ЕКСПЕРТІВ

Стаття 23

Пункти 1 та 2 статті 20 застосовуються за аналогією до відводу експертів, призначених арбітражним судом. Арбітражний суд ухвалює рішення щодо відводу.

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

КОМПЕТЕНЦІЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 24

Заява про відсутність компетенції у арбітражного суду має бути подана не пізніше початку розгляду справи по суті. Призначення стороною арбітра відповідно до статті 17 або її участь в призначенні арбітра відповідно до статті 18 не позбавляє її права подати зазначене заперечення. Заява про те, що питання виходить за межі компетенції арбітражного суду, має бути подана негайно, як тільки питання, яке нібито виходить за межі компетенції арбітражного суду, було подане для розгляду в арбітражному провадженні.

Пізніша подача заяви про відсутність компетенції арбітражного суду забороняється в обох випадках. За умови, якщо арбітражний суд вирішить, що затримка при подачі заяви була виправдана, він може дозволити подати заяву в пізніші строки.

Арбітражний суд самостійно ухвалює рішення щодо власної компетенції. Рішення щодо компетенції ухвалюється одночасно з винесенням арбітражного рішення по суті або ж воно може бути ухвалено раніше в окремому арбітражному рішенні. Якщо арбітражний суд ухвалює рішення про відсутність у нього компетенції щодо розгляду справи, він має відповідно до заяви однієї зі сторін ухвалити рішення щодо розподілу між сторонами обов'язків відшкодувати арбітражні витрати.

АРБІТРАЖНИЙ РОЗГЛЯД

МІСЦЕ АРБІТРАЖУ

Стаття 25

Сторони можуть самостійно погодити місце арбітражу. Якщо сторони не погодили інше

- (1) місцем арбітражу є м. Відень;
- (2) арбітражний суд може здійснювати процесуальні дії у будь-якому належному, на його думку, місці.

Арбітражний суд може обговорювати рішення у будь-якому місці та будь-яким чином.

МОВА АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 26

За відсутності угоди сторін, арбітражний суд після одержання документів у справі зобов'язаний негайно визначити мову або мови арбітражного провадження з урахуванням всіх обставин справи, зокрема, з урахуванням мови договору.

ПРАВО, ЩО ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ, AMIABLE COMPOSITEUR

Стаття 27

- (1) Арбітражний суд ухвалює рішення щодо спору відповідно до положень закону або правових норм, що були узгоджені сторонами. У разі якщо сторони не передбачили інше, будь-яка угода щодо права або правової системи певної держави повинна тлумачитися як така, що відсилає до матеріального права даної держави, а не до її колізійних норм.
- (2) Якщо сторони не визначили відповідні законодавчі положення або норми права, арбітражний суд уповноважений вирішувати, які законодавчі положення або норми права застосовувати.
- (3) Арбітражний суд ухвалює рішення *ex aequo et bono* чи як *amiable compositeur* тільки у випадках, коли сторони прямо уповноважили його зробити це.

ПРОЦЕДУРА АРБІТРАЖНОГО РОЗГЛЯДУ

Стаття 28

- (1) Арбітражний суд здійснює арбітражний розгляд відповідно до Віденських правил та угоди сторін, а в іншому - у спосіб, який вважає прийнятним. Арбітражний суд має ставитися до сторін справедливо, а також надавати їм право бути заслуханими на будь-якій стадії провадження.
- (2) За умови попереднього повідомлення арбітражний суд має право, серед іншого, заявити, що процесуальні документи, докази та клопотання про отримання доказів можуть бути подані тільки до певного моменту в арбітражному провадженні.

ВСТАНОВЛЕННЯ ОБСТАВИН СПРАВИ

Стаття 29

- (1) Якщо арбітражний суд вважатиме за потрібне, він може з власної ініціативи збирати докази, опитувати сторін та свідків, запропонувати сторонам подати докази та залучити експертів. У разі, якщо збір доказів та, зокрема, залучення експертів пов'язане з додатковими витратами, має застосовуватися стаття 43.
- (2) Арбітражний розгляд здійснюється незважаючи на неучасть однієї зі сторін.

УСНЕ СЛУХАННЯ

Стаття 30

(1) Якщо сторони не погодили інше, арбітражний суд ухвалює рішення щодо того, чи буде арбітражне провадження здійснюватися усно чи письмово. Якщо сторонами не було виключено усне слухання, на прохання однієї зі сторін арбітражний суд повинен провести таке слухання на відповідній стадії розгляду. Сторони в будь-якому випадку повинні мати можливість ознайомитися з процесуальними документами іншої сторони, а також з результатами розгляду доказів та відповідно викласти суду свою позицію.

(2) Дата слухання визначається одноособовим арбітром або головою складу арбітрів. Засідання є закритим. Після засідання одноособовий арбітр або голова складу складає та підписує протокол засідання, який повинен містити короткий виклад судового слухання та його результати.

ОБОВ'ЯЗОК ЗАПЕРЕЧИТИ

Стаття 31

Якщо одна зі сторін дізналася про недотримання арбітражним судом положень Віденських правил або інших положень, що підлягають застосуванню до арбітражного розгляду, така сторона зобов'язана негайно направити заперечення арбітражному суду. Інакше сторона втрачає своє право на заперечення.

ЗАВЕРШЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ

Стаття 32

Як тільки арбітражний суд переконається, що сторони мали достатньо можливостей для викладення своєї позиції та для подачі доказів, арбітражний суд оголошує арбітражний розгляд завершеним в частині дослідження обставин, що підлягають вирішенню в арбітражному рішенні, а також повідомляє Генеральному секретарю та сторонам попередню дату ухвалення арбітражного рішення. Арбітражний суд має право відновити арбітражний розгляд у будь-який час.

ПОПЕРЕДНІ ТА ЗАБЕЗПЕЧУВАЛЬНІ ЗАХОДИ

Стаття 33

(1) Якщо сторони не домовилися про інше, арбітражний суд після надходження справи (стаття 11) має право за заявою однієї зі сторін ухвалити постанову про застосування попередніх або забезпечувальних заходів стосовно іншої сторони, а також змінювати, призупиняти або скасовувати такі заходи. Арбітражний суд заслуховує позицію інших сторін перед ухваленням рішення про запровадження попередніх або забезпечувальних заходів. З метою запровадження зазначених заходів арбітражний суд має право вимагати від будь-якої зі сторін надати належне забезпечення у зв'язку із такими заходами. Сторони зобов'язані виконувати вимоги таких постанов арбітражного суду незалежно від того, чи можуть вони бути приведені у виконання державними судами чи ні.

- (2) Будь-яке рішення про запровадження попередніх або забезпечувальних заходів відповідно до даної статті ухвалюється у письмовій формі. В арбітражних провадженнях, в яких беруть участь більше ніж один арбітр, постанова підписується головою складу. У разі виникнення перешкод для підпису постанови головою складу, зазначена постанова підписується одним з арбітрів із зазначенням підстав, з яких голова складу не зміг поставити свій підпис.
- (3) Якщо сторони не домовилися про інше, у постанові про запровадження попередніх або забезпечувальних заходів повинні бути зазначені підстави, на яких ґрунтується рішення. В постанові також зазначається дата її видачі та місце арбітражного розгляду.
- (4) Постанови про застосування попередніх або забезпечувальних заходів зберігаються таким самим чином як і арбітражні рішення (стаття 36 пункт 5).
- (5) Положення пунктів 1-4 цієї статті не перешкоджають сторонам звернутися до уповноваженого державного органу з клопотанням про застосування проміжних або забезпечувальних заходів. Клопотання до державного органу про застосування зазначених заходів або про приведення до виконання заходів, ухвалених арбітражним судом, не є порушенням арбітражної угоди та не є відмовою від неї, а також не впливає на повноваження арбітражного суду. Сторони зобов'язані негайно повідомити Секретаріат та арбітражний суд про факт подання такої заяви, а також про всі заходи, вжиті державним органом.

ФОРМИ ПРИПИНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Стаття 34

Арбітражне провадження припиняється:

- (1) шляхом ухвалення арбітражного рішення; або
- (2) шляхом укладення мирової угоди (стаття 38); або
- (3) шляхом ухвалення постанови арбітражного суду, якщо:

3.1 позивач відкликає позовну заяву, за умови що відповідач не надасть свої заперечення проти цього, а арбітражний суд не встановить інтерес відповідача в остаточному вирішенні спору;

3.2 сторони домовляються про припинення провадження та повідомляють про це арбітражний суд;

3.3 продовження арбітражного розгляду стало неможливим для арбітражного суду, зокрема, тому, що сторони не продовжують арбітражний розгляд незважаючи на письмову пропозицію арбітражного суду з вказівкою на можливість припинення арбітражного розгляду; або

- (4) на підставі заяви Генерального секретаря щодо невиконання вимог постанови про усунення недоліків (стаття 7 пункт 4) або про оплату арбітражного збору (стаття 10 пункт 4 та стаття 42 пункт 3).

РІШЕННЯ АРБІТРАЖНОГО СУДУ

Стаття 35

- (1) Будь-яке арбітражне рішення або будь-яке інше рішення арбітражного суду ухвалюється простою більшістю арбітрів. У разі неможливості формування серед арбітрів більшості, рішення приймається головою складу.
- (2) Голова складу має право самостійно ухвалювати рішення щодо процедурних питань у разі, якщо він був уповноважений на це співарбітрами.

АРБІТРАЖНЕ РІШЕННЯ

Стаття 36

- (1) Арбітражне рішення має бути в письмовій формі. В арбітражних рішеннях мають бути зазначені підстави, на яких базується арбітражне рішення, якщо всі сторони не погодили у письмовій формі або під час усних слухань, що арбітражний суд може не зазначати підстави, відповідно до яких рішення було ухвалено.
- (2) В арбітражному рішенні зазначається дата ухвалення арбітражного рішення та місце арбітражного розгляду (стаття 25).
- (3) Всі примірники арбітражного рішення підписуються кожним арбітром. Наявність підписів більшості арбітрів є достатньою у разі, якщо в арбітражному рішенні зазначаються підстави відмови решти арбітрів підписувати зазначене рішення або зазначаються перешкоди для такого підписання, що не можуть бути усунені протягом розумних строків. У разі, якщо арбітражне рішення не є одноставним, за бажанням арбітра, який голосував проти даного рішення, про це має бути вказано в арбітражному рішенні.
- (4) На всіх примірниках арбітражного рішення ставиться підпис Генерального секретаря та печатка VIAC, що підтверджує, що дане рішення є рішенням VIAC і що це рішення було винесено і підписано арбітром (арбітрами), призначеним (призначеними) згідно з Віденськими правилами.
- (5) Генеральний секретар направляє арбітражне рішення сторонам. Арбітражне рішення набирає чинності для сторін з моменту отримання сторонами його примірника. Один примірник арбітражного рішення залишається в Секретаріаті, де також зберігаються документи, що засвідчують вручення арбітражного рішення сторонам.
- (6) На прохання однієї зі сторін одноосібний арбітр або голова складу (або у разі неможливості здійснення ним зазначених дій, інший арбітр) або, у разі якщо жоден з арбітрів не може виконувати свої функції, Генеральний секретар, повинен підтвердити остаточність та обов'язковість арбітражного рішення на кожному його примірнику.
- (7) Погоджуючись на застосування Віденських правил, сторони зобов'язуються виконувати умови арбітражного рішення.

РІШЕННЯ ЩОДО ВИТРАТ

Стаття 37

Після припинення провадження на прохання однієї зі сторін арбітражний суд повинен в арбітражному рішенні по суті справи або в окремому рішенні зазначити суму арбітражних витрат, що визначається Генеральним секретарем відповідно до пункту 1.1 статті 44, а також визначити суму витрат сторін згідно з пунктом 1.2 статті 44, а також суму інших витрат відповідно до пункту 1.3 статті 44. Арбітражний суд встановлює, хто зі сторін повинен нести арбітражні витрати, або в якому співвідношенні дані витрати мають бути розподілені між сторонами.

Якщо сторони не домовилися про інше, арбітражний суд на власний розсуд ухвалює рішення про розподіл арбітражних витрат.

МИРОВА УГОДА

Стаття 38

Сторони мають право звернутися до арбітражного суду з проханням зафіксувати зміст укладеної між ними мирової угоди або ухвалити відповідно до даної угоди арбітражне рішення на узгоджених умовах.

ВИПРАВЛЕННЯ, РОЗ'ЯСНЕННЯ ТА ДОПОВНЕННЯ АРБІТРАЖНОГО РІШЕННЯ

Стаття 39

(1) Протягом 30 днів з дня отримання арбітражного рішення кожна сторона має право подати до Секретаріату арбітражного суду такі заяви:

- 1.1 про виправлення в арбітражному рішенні помилок в підрахунках, допущених описок, друкарських помилок або інших помилок аналогічного характеру;
- 1.2 про надання роз'яснення щодо певної частини арбітражного рішення;
- 1.3 про ухвалення додаткового арбітражного рішення щодо вимог, що хоча і були заявлені в процесі арбітражного розгляду, але не були вирішені в арбітражному рішенні.

(2) Рішення щодо таких заяв приймається арбітражним судом. Перед ухваленням рішення арбітражний суд заслуховує позицію інших сторін. З цією метою арбітражний суд встановлює спеціальний строк, який не має перевищувати 30 днів. Генеральний секретар має право визначити суму авансу для покриття додаткових витрат, гонорарів арбітражного суду та інших адміністративних витрат, а також обумовити розгляд зазначених заяв попередньою повною сплатою авансу. Додатковий гонорар арбітра/арбітрів та подальші адміністративні витрати встановлюються Генеральним секретарем на власний розсуд.

(3) Арбітражний суд за власною ініціативою має право внести виправлення відповідно до пункту 1.1 чи доповнення відповідно до пункту 1.3 цієї статті протягом 30 днів з дня ухвалення арбітражного рішення.

(4) Пункти 1-6 статті 36 застосовуються до виправлення та роз'яснення арбітражного рішення, а також до доповнення арбітражного рішення. Виправлення та роз'яснення здійснюються у вигляді додатків та є складовими частинами арбітражного рішення.

ПОВЕРНЕННЯ СПРАВИ ДО АРБІТРАЖНОГО СУДУ НА ПОВТОРНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 40

У випадку, якщо державний суд повертає на повторний розгляд справу, положення Віденських правил застосовуються за аналогією. Генеральний секретар та Правління можуть здійснювати необхідні заходи для того, щоб зробити можливим виконання арбітражним судом вимог до повторного розгляду. Генеральний секретар може визначити суму авансу витрат для покриття додаткових витрат та гонорарів арбітрів і адміністративних витрат.

ОПУБЛІКУВАННЯ РІШЕНЬ

Стаття 41

Президіум та Генеральний секретар мають право опубліковувати в юридичних журналах та у власних публікаціях VIAC витяги або короткий виклад рішень в анонімній формі, якщо хоча б одна зі сторін не направить заперечення проти такої публікації протягом 30 днів з дня отримання арбітражного рішення.

ВИТРАТИ

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ

Стаття 42

(1) Генеральний секретар визначає суму авансу на покриття очікуваних адміністративних витрат VIAC, гонорарів арбітрів та інших витрат. Аванс має бути внесений сторонами в рівних частинах до передачі документів у справі арбітражному суду протягом 30 днів з дня отримання вимоги щодо сплати. В багатосторонніх арбітражних розглядах половина суми авансу сплачується спільно позивачами, а друга половина сплачується спільно відповідачами. Будь-яке подальше посилання в цій статті на сторону має означати всіх учасників на стороні позивача або на стороні відповідача.

(2) Погоджуючись на застосування Віденських Правил, сторони спільно зобов'язуються сплатити в рівних частинах аванс відповідно до пункту 1 цієї статті.

(3) Якщо авансовий платіж однієї зі сторін не був внесений протягом визначеного строку або був внесений неповністю, Генеральний секретар повідомляє про це іншій стороні та пропонує їй сплатити повну суму авансу протягом 30 днів з дня отримання зазначеної пропозиції. Незважаючи на повну сплату авансу однією зі сторін, зобов'язання сторони, що прострочила платіж, сплатити частину авансу відповідно до пункту 2 цієї статті залишається в силі. Якщо зазначена сума не буде внесена протягом визначеного строку, Генеральний секретар може прийняти рішення про припинення арбітражного провадження (відповідно до пункту 4 статті 34). Дане рішення не позбавляє сторін права подати позовну заяву з аналогічними вимогами пізніше з відкриттям іншого арбітражного провадження.

(4) Якщо одна зі сторін не виконала свої зобов'язання з оплати частини авансу відповідно до пунктів 1 і 2 цієї статті, а інша сторона сплатила відповідну частку згідно з пунктом 3 цієї статті, то арбітражний суд, якщо він визнає себе компетентним вирішувати даний спір, за заявою сторони, що оплатила аванс, уповноважений наказати стороні, що прострочила сплату частки авансу, шляхом ухвалення арбітражного рішення або в іншій належній формі, відшкодувати частину авансу стороні, яка здійснила оплату. Дане рішення не впливає на повноваження та обов'язок арбітражного суду прийняти остаточне рішення щодо розподілу арбітражних витрат згідно зі статтею 37.

(5) У випадку встановлення Генеральним секретарем додаткового авансу, до процедури його сплати застосовуються пункти 1-4 цієї статті за аналогією. Доки додатково визначена сума авансу не буде сплачена, арбітражний суд в принципі не розглядає вимоги, що призвели до збільшення суми авансу або додаткових витрат.

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ДОДАТКОВИХ ПРОЦЕДУАЛЬНИХ ВИТРАТ

Стаття 43

(1) Якщо арбітражний суд ухвалює рішення щодо необхідності проведення процесуальних дій, що пов'язані з додатковими витратами, зокрема, про призначення експертів, перекладачів, дослівне протоколювання арбітражного засідання, проведення огляду на місці або перенесення місця проведення слухання, про дане рішення арбітражний суд повідомляє Генерального секретаря та забезпечує покриття очікуваних процесуальних витрат.

(2) Арбітражний суд здійснює процесуальні дії відповідно до пункту 1 цієї статті лише після сплати авансу очікуваних витрат у достатньому розмірі.

(3) Арбітражний суд ухвалює рішення щодо того, які наслідки для арбітражного провадження виникають внаслідок невнесення сторонами авансу відповідно до цієї статті.

(4) Усі рішення, пов'язані з процесуальними діями, що зазначені в пункті 1 цієї статті, ухвалюються арбітражним судом від імені сторін та за їх рахунок.

СТРУКТУРА І РОЗРАХУНОК АРБІТРАЖНИХ ВИТРАТ

Стаття 44

(1) Процесуальні витрати складаються з таких частин:

1.1 адміністративні витрати VIAC, гонорари арбітрів з урахуванням ПДВ, що застосовується, та інші витрати (такі як витрати на відрядження арбітрів та пов'язані витрати, витрати на доставку, оренду, складання протоколів);

1.2 витрати сторін, до яких належать розумні витрати сторін та їхніх представників;

1.3 інші витрати, пов'язані з арбітражним провадженням, зокрема, витрати, вказані в пункті 1 статті 43.

(2) Генеральний секретар вираховує адміністративні витрати та гонорари арбітрів на основі таблиці видатків (Додаток 3) відповідно до ціни позову та визначає дані витрати разом з іншими витратами по закінченню арбітражного розгляду (пункт 1.1 цієї статті).

Арбітражний суд встановлює та фіксує витрати, зазначені у пунктах 1.2 та 1.3 цієї статті, у своєму рішенні (стаття 37).

(3) Генеральний секретар під час визначення ціни позову може відступити від ціни, визначеної сторонами, якщо сторони пред'явили позов лише в частині або якщо вимоги сторін були оцінені явно нижче від їхньої дійсної вартості або не були оцінені взагалі.

(4) У разі якщо в арбітражному провадженні беруть участь більше ніж дві сторони, адміністративні витрати та гонорари арбітрів збільшуються на 10% за кожну додаткову сторону, з урахуванням максимально можливого збільшення до 50%.

(5) Для зустрічних позовів та для заяв про залучення третіх осіб разом із пред'явленням позову адміністративні витрати та гонорари арбітрів вираховуються Генеральним секретарем та сплачуються сторонами окремо.

(6) За вимоги, що пред'являються з метою заліку проти основних позовних вимог, стягується окремо розрахована сума на погашення адміністративних витрат та гонорарів арбітра/арбітрів, якщо в результаті розгляду зустрічних вимог очікується значна додаткова робота.

(7) Ставки гонорарів, що наведені в Додатку 3, є гонорарами одноособового арбітра. Сума гонорарів колегії арбітрів складає гонорар одноособового арбітра збільшений в два з половиною рази. При розгляді особливо складних справ Генеральний секретар має право збільшити гонорар арбітрів (одноособового арбітра та колегії арбітрів) до 30%.

(8) Ставки, наведені в Додатку 3, покривають також гонорари, пов'язані з ухваленням всіх часткових та проміжних арбітражних рішень, зокрема, арбітражних рішень щодо питання наявності або відсутності компетенції арбітражного суду, часткові арбітражні рішення, рішення щодо відводу експертів, постанови про застосування попередніх або забезпечувальних заходів, інші рішення, зокрема, щодо проведення додаткових процесуальних дій, що пов'язані з процедурами щодо скасування рішень, і процедурні постанови.

(9) Зменшення ціни позову береться до уваги при розрахунку розміру адміністративних витрат та гонорарів арбітрів, лише якщо воно було здійснено до передачі документів до арбітражного суду.

(10) У разі дострокового припинення арбітражного розгляду Генеральний секретар має право на власний розсуд зменшити розмір гонорару арбітрів, беручи до уваги стадію, на якій арбітражний розгляд було припинено.

(11) Витрати визначаються відповідно до фактично понесених витрат.

(12) Ставки, наведені в Додатку 3, не містять ПДВ, яким потенційно обкладаються гонорари арбітрів. Арбітри, чиї гонорари є предметом оподаткування ПДВ, повинні повідомити Генеральному секретарю очікуваний розмір ПДВ на момент прийняття повноважень арбітра.

ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

ПРИСКОРЕНИЙ РОЗГЛЯД

Стаття 45

- (1) Додаткові правила щодо прискороного розгляду застосовуються у разі, якщо сторони включили їх до арбітражної угоди або домовилися щодо їх застосування. Сторони можуть дійти згоди щодо прискороного арбітражного розгляду до моменту подачі відзиву на позовну заяву.
- (2) Якщо правилами про прискорений розгляд не передбачено інше, до розгляду застосовуються загальні положення Віденських правил з наступними застереженнями:
- (3) Строк для сплати реєстраційного збору відповідно до статті 42 складає 15 днів.
- (4) Подача зустрічного позову або вимог про залік зустрічних вимог допускається протягом строку, визначеного для направлення відзиву на позовну заяву.
- (5) Прискорений розгляд здійснюється одноособовим арбітром за умови, що сторони не домовилися щодо здійснення арбітражного розгляду колегією арбітрів.
- (6) У разі здійснення арбітражного розгляду одноособовим арбітром сторони спільно висувають кандидатуру одноособового арбітра протягом 15 днів з дня отримання пропозиції Генерального секретаря про призначення арбітра. Якщо протягом зазначеного строку сторони не запропонують кандидатуру одноособового арбітра, то одноособовий арбітр призначається Президіумом.
- (7) У разі здійснення арбітражного розгляду колегією арбітрів позивач зобов'язаний висунути кандидатуру арбітра в позовній заяві. Відповідач зобов'язаний висунути кандидатуру арбітра протягом 15 днів з дня отримання пропозиції Генерального секретаря призначити кандидатуру арбітра. Призначені сторонами арбітри зобов'язані висунути кандидатуру голови складу впродовж 15 днів з дня отримання прохання Генерального секретаря призначити голову складу. Якщо кандидатура одного із арбітрів не буде висунута вчасно, призначення арбітра здійснюється Президіумом.
- (8) У разі якщо арбітражне провадження не припинено достроково, арбітражний суд має ухвалити остаточне арбітражне рішення протягом шести місяців з дня передачі справи. Генеральний секретар на підставі обґрунтованого клопотання арбітражного суду або на власний розсуд може прийняти рішення про продовження зазначеного строку. Порушення строку для ухвалення арбітражного рішення не призводить до недійсності арбітражної угоди та не позбавляє арбітражний суд його компетенції щодо розгляду спору.

(9) Арбітражний суд здійснює арбітражний розгляд у спосіб, який дозволяє ухвалити арбітражне рішення впродовж шести місяців з дня отримання справи арбітражним судом. Якщо арбітражний суд не вирішить інакше, мають застосовуватися такі положення:

9.1 Після подачі позовної заяви та відзиву на позов сторони мають право обмінятися письмовими поясненнями лише один раз.

9.2 Сторони зобов'язані викласти всі свої аргументи у письмових поясненнях, а також додати всі письмові докази до своїх письмових пояснень.

9.3 На вимогу однієї зі сторін або у випадку, якщо арбітражний суд буде вважати це доцільним, арбітражний суд здійснює лише одне усне слухання, під час якого досліджуються всі усні докази, а також розглядаються всі правові питання.

9.4 Після усного розгляду подальші письмові пояснення сторін подаватися не можуть.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 46

Відповідальність за будь-які дії або бездіяльність щодо арбітражного розгляду Генерального секретаря, заступника Генерального секретаря, Президіуму та його членів, Федеральної палати економіки Австрії та її співробітників виключена, якщо така відповідальність не передбачена законом.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 47

Дана редакція Віденських правил застосовується до всіх проваджень, в яких позовна заява подана після 30 червня 2013 року.

ДОДАТОК

ДОДАТОК 1

ТИПОВЕ АРБІТРАЖНЕ ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Усі спори або претензії, що виникають із цього договору або пов'язані з ним, включаючи спори, що пов'язані з його дійсністю, порушенням, розірванням або недійсністю, мають бути остаточно вирішені за Арбітражним регламентом Міжнародного арбітражного центру при Федеральній палаті економіки Австрії у м. Відні (Віденські правила) одним або трьома арбітрами, призначеними відповідно до цих Правил.

Можливе додаткове погодження:

- (1) Положення щодо прискореного розгляду підлягають застосуванню;
- (2) Кількість арбітрів (один або три);
- (3) Матеріальне правопідлягає застосуванню;
- (4) Мовою арбітражного провадження є

* У цьому контексті, можливо, варто звернути увагу на можливе застосування або виключення Конвенції Організації Об'єднаних Націй про договори міжнародної купівлі-продажу товарів 1980 року.

ДОДАТОК 2

ВНУТРІШНІЙ РЕГЛАМЕНТ ПРЕЗИДІУМА

- (1) Засідання Президіума скликаються Президентом; головує на засіданнях Президент або один з Віце-президентів.
- (2) Президіум вважається повноважним, якщо присутні більше від однієї третини його членів. Присутність може бути забезпечена шляхом участі телефоном, за допомогою відеоконференції або інтернету.
- (3) Президіум приймає рішення простою більшістю голосів присутніх членів Президіума, які мають право голосу. Якщо голоси розподіляються порівну, головуючий має право вирішального голосу.
- (4) У разі неможливості виконання обов'язків обома Віце-президентами, обов'язки Президента має виконувати найстарший з членів Президіума за тривалістю терміну повноважень. В іншому випадку обов'язки Президента має виконувати Віце-президент, що має найдовший термін повноважень.
- (5) Члени Президіума, що були залучені у будь-якому статусі до арбітражних проваджень, які адмініструє VIAC, не мають права бути присутніми або будь-яким чином брати участь у обговореннях або рішеннях, що стосуються таких проваджень. Це не повинно порушувати кворум Президіуму.
- (6) Дозволяється ухвалення рішень шляхом листування. У такому випадку Президент подає письмову пропозицію членам та встановлює термін для письмового голосування. Статті 2 і 3 цього Додатку застосовуються за аналогією. Кожен член має право запропонувати провести засідання щодо письмової пропозиції.
- (7) Президіум не зобов'язаний вказувати причини, на яких ґрунтуються його рішення.

ДОДАТОК 3

ТАБЛИЦЯ СТАВОК АРБИТРАЖНИХ ЗБОРІВ

Реєстраційний збір 1,500 євро¹

Адміністративний збір²

Сума позову євро		Розмір збору євро		
від	до			
0	100,000	1,500		
100,001	200,000	3,000 + 1.875 %	від суми понад	100,000
200,001	500,000	4,875 + 1.250 %	від суми понад	200,000
500,001	1,000,000	8,625 + 0.875 %	від суми понад	500,000
1,000,001	2,000,000	13,000 + 0.5 %	від суми понад	1,000,000
2,000,001	5,000,000	18,000 + 0.125 %	від суми понад	2,000,000
5,000,001	10,000,000	21,750 + 0.063 %	від суми понад	5,000,000
	понад 10,000,000	24,900 + 0.013 %	від суми понад	10,000,000
		максимум 35,100		

Гонорари одноособових арбітрів^{2,3}

Сума позову євро		Розмір гонорару євро		
від	до			
0	100,000	6 %, мінімальний гонорар 3,000		
100,001	200,000	6,000 + 3 %	від суми понад	100,000
200,001	500,000	9,000 + 2.5 %	від суми понад	200,000
500,001	1,000,000	16,500 + 2 %	від суми понад	500,000
1,000,001	2,000,000	26,500 + 1 %	від суми понад	1,000,000
2,000,001	5,000,000	36,500 + 0.6 %	від суми понад	2,000,000
5,000,001	10,000,000	54,500 + 0.4 %	від суми понад	5,000,000
10,000,001	20,000,000	74,500 + 0.2 %	від суми понад	10,000,000
20,000,001	100,000,000	94,500 + 0.1 %	від суми понад	20,000,000
	доПонад 100,000,000	174,500 + 0.01 %	від суми понад	100,000,000

¹ Див. статтю 10 | ² Див. статтю 44 пункт 2 і 4 | ³ Див. статтю 44 пункт 7

ДОДАТОК 4

VIAC ЯК ОРГАН, ЩО ПРИЗНАЧАЄ АРБІТРІВ

У випадку подання клопотання про призначення арбітра Арбітражним центром, сторона, що подала клопотання, має сплатити збір у розмірі EUR 2,000, що не підлягає поверненню, за кожне клопотання. Клопотання буде розглянуте лише після повної сплати цього збору.

ДОДАТОК 5

РЕГЛАМЕНТ З МЕДІАЦІЇ

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

- (1) Регламент з медіації VIAC (далі «Віденський регламент з медіації») застосовується у редакції, яка діє на момент відкриття процедури, якщо сторони до чи після виникнення спору досягають згоди про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації.
- (2) Положення Віденського регламенту з медіації можуть бути змінені письмовою угодою усіх сторін. Після призначення медіатора будь-яка зміна до Регламенту є можливою за умови її схвалення медіатором.
- (3) Президіум може відмовитися адмініструвати процедуру відповідно до Віденського регламенту з медіації, якщо будь-які з погоджених змін суперечать Віденському регламенту з медіації.

ВИЗНАЧЕННЯ

Стаття 2

- (1) У Віденському регламенті з медіації
 - 1.1 Поняття **«процедура»** означає медіацію, будь-яку іншу обрану сторонами альтернативну процедуру мирного врегулювання чи комбінацію таких процедур, які проводяться за згодою медіатора відповідно до Віденського регламенту з медіації;
 - 1.2 Поняття **«медіатор»** означає одну чи більше незацікавлених третіх осіб, які допомагають сторонам вирішити їхній спір;
 - 1.3 Поняття **«сторона»** означає одну чи кілька сторін, які погоджуються чи погодились передати свій спір для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації.
- (2) Якщо використані у Віденському регламенті з медіації визначення стосуються фізичних осіб, то вони застосовуються до таких осіб незалежно від їхньої статі.

ПОЧАТОК ПРОЦЕДУРИ

Стаття 3

- (1) Будь-яка сторона, яка бажає розпочати процедуру відповідно до Віденського регламенту з медіації, має подати письмову заяву до Секретаріату. Процедура вважається відкритою у день отримання Секретаріатом такої заяви у випадку наявності угоди між сторонами про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації. Якщо така угода відсутня, процедура буде вважатися розпочатою з моменту укладення відповідної угоди сторонами.
- (2) Заява із додатками має бути надіслана по одному примірнику кожній стороні, яка не подавала таку заяву, кожному медіатору та Секретаріату.

(3) Заява має містити таку інформацію:

3.1 повне найменування сторін, їхні адреси та інші контактні дані;

3.2 короткий опис фактичних обставин та спору;

3.3 ціну позову;

3.4 повне ім'я, адресу та інші контактні дані номінованого медіатора чи характеристики, якими має володіти призначений медіатор;

3.5 інформацію чи пропозиції, що відносяться до угоди сторін про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації, а саме:

i. кількість медіаторів;

ii. мова(и) процедури.

(4) Генеральний секретар має підтвердити отримання заяви та направити його іншій стороні(ам) із пропозицією надати відзив у межах встановлених строків за умови, якщо сторони не подавали дану заяву разом.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЗБІР

Стаття 4

(1) Якщо між сторонами вже існує угода про передачу їхнього спору для врегулювання відповідно до Віденського регламенту з медіації, при подачі заяви реєстраційний збір має бути сплачено в повному обсязі у розмірі, вказаному в Додатку 3 до Віденських правил. Якщо такої угоди не існує, реєстраційний збір сплачується тільки після укладення відповідної угоди.

(2) Реєстраційний збір не підлягає відшкодуванню. Реєстраційний збір не повинен враховуватися з суми авансу сторони, що здійснює оплату збору.

(3) Якщо арбітражне провадження відповідно до Віденських правил розпочато одразу до, під час чи після відкриття процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, реєстраційний збір не утримується з провадження, що почалось пізніше.

(4) За необхідності строк для сплати реєстраційного збору може бути подовжений рішенням Генерального секретаря. Якщо реєстраційний збір не було сплачено протягом визначеного строку, Генеральний секретар уповноважений заявити про припинення процедури.

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ ЗУСТРІЧЕЙ ТА ЗАСІДАНЬ

Стаття 5

Незважаючи на будь-які попередні чи паралельні арбітражні провадження, медіатор має, за згодою сторін та з урахуванням усіх обставин справи, визначити місце(я) проведення зустрічей чи засідання(нь). Медіатор може призначити різні місця для кожної зустрічі чи сесії, якщо вважатиме це за потрібне.

МОВА ПРОЦЕДУРИ

Стаття 6

Після отримання документів у справі (Стаття 9 параграфу 1) медіатор зобов'язаний негайно, за згодою сторін та з урахуванням усіх обставин справи, визначити мову(и) процедури.

ПРИЗНАЧЕННЯ МЕДІАТОРА

Стаття 7

- (1) За відсутності угоди сторін стосовно особи медіатора чи способу його призначення, Генеральний Секретар має запропонувати сторонам спільно номінувати медіатора та вказати його ім'я, адресу й контактні дані протягом встановленого строку.
- (2) Секретаріат може допомогти сторонам спільно номінувати медіатора, запропонувавши одного чи декількох медіаторів, з переліку яких сторони можуть спільно номінувати одного чи декількох медіаторів. Якщо сторони не зможуть спільно номінувати медіатора, його повинен призначити Президіум. При цьому Президіум враховує побажання сторін стосовно характеристик майбутнього медіатора.
- (3) До моменту призначення медіатора або затвердження номінованого медіатора Президіумом, медіатор має підписати та подати Генеральному секретарю заяву про (i) неупередженість та незалежність, (ii) готовність та наявність достатнього часу для участі у процедурі, (iii) згоду на прийняття функцій медіатора, та (iv) дотримання Віденського регламенту з медіації. Медіатор зобов'язаний повідомити у письмовому вигляді про будь-які обставини, що можуть викликати сумніви стосовно його неупередженості чи незалежності, або які суперечать угоді сторін. Даний обов'язок медіатора покладається на нього протягом усього часу ведення процедури. Генеральний секретар повинен переслати копії зазначених заяв сторонам, щоб вони могли надати свої відзиви.
- (4) Якщо не виникає сумнівів щодо неупередженості та незалежності медіатора, а також щодо його здатності виконувати належним чином функції медіатора, Президіум призначає медіатора або Генеральний секретар затверджує номінованого медіатора. У разі необхідності, за запитом Генерального секретаря Президіум ухвалює рішення про затвердження номінованого медіатора. Після зазначеного затвердження номінований медіатор вважається призначеним.
- (5) У випадку відмови у затвердженні медіатора чи необхідності заміни медіатора, параграфи 1-4 застосовуються з урахуванням відповідних змін.

АВАНС НА ПОКРИТТЯ ВИТРАТ ТА ВИТРАТИ

Стаття 8

- (1) Генеральний секретар визначає суму першої частини авансу на покриття очікуваних адміністративних витрат VIAC, суму авансу на виплату гонорару медіатора (з урахуванням ПДВ) та суму інших очікуваних витрат (таких як витрати на відрядження медіатора та пов'язані витрати, витрати на доставку, оренду та ін). Перша частина має бути внесена сторонами до передачі документів медіатору протягом періоду, визначеного Генеральним секретарем.
- (2) Одразу після отримання документів медіатор надає попередній розрахунок очікуваної тривалості процедури, а також своїх витрат. Слідом за цим Генеральний секретар визначає при необхідності суму другої частини авансу на покриття витрат, яка має бути внесена сторонами до першого засідання з медіатором.
- (3) Як тільки стає очевидно, що процедура не буде завершена до закінчення попередньо визначеного строку, медіатор негайно повідомляє про це Генеральному секретарю, який в результаті призначає додаткову суму авансового платежу в потрібному розмірі.

(4) Аванс має бути внесений сторонами в рівних частинах, якщо сторони не домовилися про інше в письмовій формі. Якщо авансовий платіж однієї зі сторін не був внесений або був внесений неповністю протягом визначеного строку, Генеральний секретар повідомляє про це іншій стороні. Інша сторона має право взяти на себе оплату несплаченого залишку авансу. Якщо зазначена сума не буде внесена впродовж визначеного строку, Генеральний секретар може тимчасово призупинити процедуру або прийняти рішення про припинення процедури.

(5) Одразу після припинення процедури, Генеральний секретар розраховує адміністративні витрати і гонорар медіатора та фіксує їх разом з іншими витратами.

(6) Адміністративні витрати вираховуються на основі таблиці видатків (Додаток 3 до Віденських правил) відповідно до ціни позову. Адміністративні витрати мають становити половину від суми, призначеної для арбітражних процесуальних дій. Генеральний секретар під час визначення ціни позову може відступити від ціни, визначеної сторонами, якщо остання була оцінена нижче від своєї дійсної вартості або не була оцінена взагалі.

(7) Витрати визначаються відповідно до фактично понесених витрат.

(8) Сума гонорару медіатора має вираховуватись відповідно до фактично витраченого часу на основі погодинних чи поденних ставок гонорару. Ставки гонорару фіксуються Генеральним секретарем на момент призначення медіатора або затвердження його кандидатури в результаті проведення переговорів між медіатором та сторонами. Генеральний секретар має розглянути пропорційність гонорарів та врахувати складність спору. Між сторонами та медіатором не повинно здійснюватися ніяких окремих оплат.

(9) Сторони самостійно несуть власні витрати, в тому числі і витрати на юридичне представництво, якщо вони не домовилися про інше в письмовій формі.

(10) Якщо арбітражне провадження відповідно до Віденських правил розпочинається одразу перед, під час, або після відкриття процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, адміністративні витрати попередньо відкритого провадження вираховуються з адміністративних витрат провадження, яке було відкрите пізніше.

(11) Якщо арбітражне провадження відповідно до Віденських правил розпочинається після припинення процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації між тими ж сторонами та стосовно того ж предмету спору, Генеральний секретар застосовує Статтю 44 параграфу 10 Віденських правил для розрахунку гонорарів арбітрів відповідно.

ПРОВЕДЕННЯ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 9

(1) Генеральний секретар передає документи медіатору, якщо

- було подана заява відповідно до Статті 3;
- був призначений медіатор;
- перша частина авансу на покриття витрат відповідно до Статті 8 параграфу 1 була повністю оплачена.

(2) Медіатор та сторони мають у найкоротший строк обговорити спосіб, у який буде проводитися процедура. Він повинен сприяти сторонам у процесі пошуку прийняттого та задовільного способу вирішення їхнього спору. При проведенні процедури медіатор бере на себе контроль за процедурою, але дозволяє собі керуватися побажаннями сторін в тій мірі, наскільки вони відповідають та співпадають з метою процедури.

(3) Процедура може проводитися особисто або за допомогою віртуальних засобів. Сторони мають право самостійно обирати свої медіаційні команди відповідно до вказівок медіатора. Кожну сторону на зустрічі чи засіданні з медіатором представляє офіційно призначена та уповноважена особа, в тому числі уповноважена врегулювати спір.

(4) Під час процедури сторони повинні діяти добросовісно, чесно та з повагою. Кожна сторона бере на себе зобов'язання взяти участь щонайменше у одному засіданні з медіатором крім випадків, коли процедуру припинено достроково відповідно до Статті 11 параграфу 1 підпараграфу 1.5.

(5) Засідання з медіатором не є публічними. Дозволяється бути присутніми лише наступним особам:

- медіатору;
- сторонам; та
- особам, про присутність яких було повідомлено медіатору та іншій стороні у визначений строк перед відкриттям засідання та які підписали договір про нерозголошення конфіденційної інформації відповідно до Статті 12.

(6) Медіатор може на свій розсуд проводити зустрічі з однією стороною за відсутності іншої (кокус). Медіатор має зберігати конфіденційність інформації, наданої йому однією із сторін за відсутності іншої сторони крім випадків, коли сторона, яка надає цю інформацію, прямо відмовляється від такої конфіденційності у відношенні іншої сторони та медіатор погоджується передати цю інформацію.

ПАРАЛЕЛЬНА ПРОЦЕДУРА

Стаття 10

Сторона може відкривати або продовжувати будь-які судові, арбітражні чи інші розгляди у відношенні такого ж спору, незалежно від того чи ведеться паралельна процедура відповідно до Віденського регламенту з медіації.

ПРИПИНЕННЯ ПРОЦЕДУРИ

Стаття 11

(1) Процедура припиняється з моменту, коли Генеральний секретар надає сторонам письмове підтвердження про припинення процедури та при настанні однієї з зазначених нижче подій в залежності від того, яка з них відбудеться раніше:

1.1 підписання сторонами мирової угоди;

1.2 надання медіатору або Генеральному секретарю письмового повідомлення будь-якою стороною про те, що така сторона вирішила більше не брати участі в процедурі, якщо відбулося хоча б одне засідання з медіатором, або жодне таке засідання не проводилося протягом двох місяців з моменту призначення медіатора, або закінчився узгоджений для проведення процедури строк.

1.3 надання медіатором письмового повідомлення сторонам про те, що процедура не зможе, на його думку, вирішити спір між сторонами;

1.4 надання медіатором письмового повідомлення сторонам про припинення процедури;

1.5 Надання Генеральним секретарем письмового повідомлення сторонам про

- iii. відсутність можливості призначити медіатора відповідно до Статті 7 параграфів 1 – 4;
- iv. невиконання вимог постанови про оплату медіаційного збору у визначений строк.

(2) Розгляд також може бути припинений частково, якщо одна з причин для припинення, які перераховані у параграфі 1, застосовується лише до частини спору.

(3) У випадках, передбачених у параграфі 1, підпараграфі 1.2 – 1.4 та параграфі 2, медіатор негайно повідомляє Генерального секретаря про факт припинення процедури.

КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ, ДОПУСТИМІСТЬ ДОКАЗІВ ТА ДОДАТКОВЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО СТОРІН

Стаття 12

(1) Особи, перераховані у Статті 9 параграфу 5, мають тримати у таємниці будь-яку інформацію, що стала об'єктом їхньої уваги у зв'язку з процедурою та на яку вони б не звернули увагу, якби процедура не відбулася.

(2) Будь-які письмові документи, що були отримані в процесі проведення процедури та які б не отримувалися в іншому випадку, не повинні застосовуватися в подальших судових, арбітражних чи інших розглядах. Будь-які заяви, погляди, пропозиції та дозволи, зроблені в процесі проведення процедури, а також бажання однієї із сторін вирішити спір мирним способом, повинні також залишатися у таємниці. У відношенні всього вищевказаного медіатор не розглядається у ролі свідка.

(3) Зобов'язання, викладені у параграфах 1 і 2, не застосовуються, якщо право, застосовне до процедури, містить імперативну норму, що встановлює протилежне, або якщо для виконання чи введення в дію угоди вимагається припинення цієї процедури.

(4) Той факт, що процедура проводиться, проводилася чи буде проводитися, не є конфіденційним.

(5) Медіатор не повинен діяти у якості адвоката чи представляти сторони у будь-якій іншій ролі, або ж надавати консультації сторонам в судових, арбітражних чи інших провадженнях стосовно спору, який складає чи складав предмет процедури.

ЗАЯВА ПРО ОБМЕЖЕННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Стаття 13

Відповідальність, заступника Генерального секретаря, Президіуму та його членів, Федеральної палати економіки Австрії та її співробітників за будь-які дії або бездіяльність у відношенні процедури відповідно до Віденського регламенту з медіації виключена, якщо така відповідальність не передбачена законом.

ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14

- (1) Віденський регламент з медіації, який вступив в дію 1 січня 2016 року, повинен застосовуватися по відношенню до всіх процедур, в яких позовна заява була подана після 31 грудня 2015 року.
- (2) Якщо сторони для вирішення свого спору вдалися до застосування Погоджувального регламенту до моменту вступу в дію Віденського регламенту з медіації, повинен застосовуватися Віденський регламент з медіації, якщо жодна зі сторін не висунула письмове заперечення. У випадку заперечення застосовується Погоджувальний регламент.

**Міжнародний арбітражний центр
при Федеральній палаті економіки Австрії у м. Відні (VIAC)**
Wiedner Hauptstrasse 63, 1045 Vienna, Austria

T +43 (0)5 90 900 4398
F +43 (0)5 90 900 216
E office@viac.eu

www.viac.eu